

A ști

Samoila

Pomule nu ești măreț!
Deși toți te-admiră,
Nici nu cred că ești isteț
Când te vinzi pe-o liră.

Dacă ai știi de tine
Și ce rost-n lume ai
Ai cunoaște ce e bine,
Ce e iad și ce e rai.

Nu știi ce e fericirea,
Nu ai de unde știi,
Nu știi ce e pieirea,
Sau ce e să ai copii.

Măreția unui om,
Chiar de e nefericit
Precum ești și tu ca pom,
E că știe că-i pârlit.